

Balbismul – tot ce ar trebui să știm despre bâlbâială

Surse: www.vorbestecorect.ro, www.cabinet-logopedic-alexia.ro

1. Ce este bâlbâiala și cum se manifestă?

Atunci când un copil se bâlbâie se produce o *dereglare a ritmului vorbirii*. Tulburarea de ritm poate fi dată de repetarea de mai multe ori fie a primului sunet, fie a primei silabe dintr-un cuvânt, fie a primului cuvânt dintr-o frază (*bâlbâiala clonică*). Ritmul vorbirii mai poate fi dereglat și de imposibilitatea de a pronunța pentru o perioadă de timp (*bâlbâiala tonică*).

În vorbirea copilului cu balbism se întâlnesc următoarele:

- repetă sunete, silabe sau cuvinte
- alungește anormal durata de pronunție a unor sunete
- întrerupe vorbirea pentru o anumită perioadă de timp

3. Cauzele balbismului

- **tulburări în dezvoltarea afectiv-emoțională** (șoc de natură emotivă, emotivitate ridicată, vulnerabilitate afectivă, nevoie intensă de afectivitate);
- **tulburări în dezvoltarea senzorio-motorie** (coordonarea greșită a organelo fono-articulatorii implicate în pronunție);
- **factori psiho-sociali inadecvați creșterii și educării copilului** (climat familial cu tensiuni și conflicte, situații cu efecte traumatizante pentru copil, producerea unei schimbări în mediul copilului, greșeli educative ale părinților și/sau educatorilor precum pedepsele și pretențiile excesive ale părinților, de luarea sa în răs);
- **cauze ereditare** (studiile arată ca aproximativ 35% dintre copiii bâlbâiți prezintă cazuri similare în familie);

Pentru mulți copii există niște evenimente ce declanșează balbismul, cum ar fi de exemplu învățarea regulilor gramaticale. Între 2 și 5 ani copiii învață numeroase reguli gramaticale. Ei trec de la secvențe scurte de cuvinte „Mama, bobo” la fraze mai lungi și mai fluente „Mama, dă-mi bomboana”. Un copil predispus la a dezvolta balbism ar putea să nu aibă nici o problemă în a folosi propoziții scurte sau în a pronunța cuvinte unice. Totuși, în momentul în care copilul încearcă să pronunțe fraze mai complexe, el poate să nu se simtă pregătit pentru o astfel de provocare. În acest caz apar diverse tulburări de vorbire.

4. Factori de risc ai persistenței balbismului la copii

- ❑ istoric familial de balbism – cu cât într-o familie există mai multe persoane afectate de bâlbâieli, cu atât riscul este mai mare;
 - ❑ balbism ce persistă de peste 6 luni;
 - ❑ prezența altor tulburări de limbaj;
 - ❑ temeri în privința balbismului atât din partea copilului, cât și din partea familiei.
-
- ❖ Bâlbâiala evoluează foarte diferit. Caracteristicile bâlbâielii variază; unii copii au dificultăți doar în pronunția silabelor sau a cuvintelor, iar la alții se pot întâlni tremurături ale părților corpului. În cele mai multe cazuri de bâlbâială, dificultățile pe care le are copilul se referă la cursivitatea, coerența și fluiditatea vorbirii. Copilul se bâlbâie atunci când întâmpină momente de agitație, nervozitate, când se grăbește să comunice. În momente de liniște și relaxare, acești copii pot vorbi „mai bine”.
 - Studiile relevă că patru din cinci copii care manifestă simptome de bâlbâială, au o evoluție normală, mai târziu. Ca mijloc de prevenire și ameliorare, **consultația logopedică** este foarte importantă; aceasta trebuie făcută chiar la începutul manifestării tulburării sau cât mai curând posibil.

5. Corectarea bâlbâielii

Metodele terapeutice realizate de către logoped:

- ✓ copilul este pus să vorbească fredonând, pe silabe, mai rar, mai accentuat, să vorbească și să scrie în același timp, să vorbească în „ecou”, să prelungească vocalele, să facă pauze lungi;
- ✓ folosirea unei vorbiri melodice sau cântate, prin prelungirea sunetelor;
- ✓ selectarea cuvintelor, consoanelor critice și adoptarea unei corectări ca în cazul tulburărilor de pronunție, introducându-se în paralel vorbirea ritmică, odată cu învățarea așezării limbii într-o anumită poziție caracteristică emiterii corecte a sunetului respectiv;
- ✓ restabilirea fluenței verbale: silabisirea, prelungirea sunetelor, continuitatea tonului vocal, coarticularea sunetelor, întreruperea și reluarea vorbirii (procedeul STOP-GO), procedeul asocierii pronunției cu scrisul, citirea sonoră;
- ✓ exersarea vorbirii de la simplu la complex, vorbirea concomitentă cu logopedul, vorbirea reflectată, vorbirea independentă; se folosesc: introducerea ritmului în vorbire (prin metronom), introducerea gestului adecvat (ca mijloc ce susține declanșarea vorbirii), introducerea cântatului (alungirea sunetelor, cuvintelor la care are dificultăți persoana implicată în terapie);
- ✓ exerciții pentru antrenarea discernământului auditiv: exersarea intonației; exerciții de accentuare; exerciții de modulare a intensității; exerciții de variație a tempoului.

Ce trebuie să facă părinții?

- ❖ să **NU critice** copilul atunci când se poticnește;
- ❖ să **NU îl pedepsească** în momentele de ezitare în vorbire;
- ❖ să **NU îi ceară să NU se bâlbâie**;
- ❖ să **NU imite** vorbirea copilului;
- ❖ să **NU îl oblige să vorbească**, atunci când copilul nu dorește;
- ❖ să **NU termine** cuvintele, propozițiile sau frazele pe care copilul le are de spus;
- ❖ să **NU îi atragă atenția** asupra greșelilor făcute în vorbire;
- ❖ să **NU îl corecteze** în momentele de bâlbâială;
- ✓ să aibă **RĂBDARE** până când copilul termină tot ce are de spus;
- ✓ să îl **LAUDE** pentru o vorbire corectă;
- ✓ să îl **ÎNCURAJEZE** în situațiile favorabile;
- ✓ să mențină **CONTACT VIZUAL** în timp ce vorbesc cu el;
- ✓ să **EVITE** situațiile în care vorbirea copilului se înrăutățește.

6. Efectele balbismului

- *anxietate*, nesiguranță, neîncredere, subaprecierea forțelor proprii;
- *tulburări de concentrare* a atenției;
- *hiperactivitate* și neliniște legate de comunicarea orală;
- refuz, *negativism* și încăpățânare;
- *instabilitate afectivă*;
- *nevoia de a fi protejați*;
- probleme de *integrare în colectiv*;
- *tendință de izolare și singurătate*;
- adoptarea unor *comportamente antisociale*;
- *dezorganizarea activității* generale.

Bâlbâiala afectează nu numai vorbirea, ci și personalitatea copilului ca întreg. De aceea este foarte importantă atitudinea pe care o manifestă părinții față de copilul cu astfel de tulburări. Un mediu în care **părinții manifestă cerințe exigente referitoare la vorbirea copilului, va contribui la „întreținerea” bâlbâielii**, în timp ce o atmosferă calmă, în care nu i se atrage atenția asupra modului de exprimare, va avea efecte pozitive asupra recuperării lui.

